

Feith Gábor

Ez anyai nagyapám, Feith Gábor. A kép Budapesten készült, az 1920-as években.

A nagyapám családjának rengeteg földje volt Bugyiban, de nagyon sok volt a gyerek is. Nagyapám nem akart a család terhére lenni, úgyhogy fölment Budapestre. Építőmesternek tanult. Nagyon gazdag ember volt; harminchét háza volt, autója és egy lovas kocsija, amit szállításra használt.

Gábor nagyapa a rákospalotai zsidó hitközség elnöke volt, ami ortodox hitközség volt. Épített ott egy zsinagógát fiával, Miksával. A zsinagóga ma is áll, könyvtárként használják [Föltehetően a Régi Fóti út 77. szám alatti zsinagógaépületről van szó, amely 1927-ben épült, s amely ma az Országos

Széchenyi Könyvtár raktára és műhelye. Egyébként Feith Gábor építette 1912-ben a rákospalotai Vigadó épületét is. -- A szerk.].

Nagyon szerettem Gábor nagyapához látogatóba menni. Amikor gyerek voltam, mindig magával vitt az építkezésekre. Eleinte az autójával mentünk, amit később valami miatt eladott. Emlékszem, egy nagy Fiat volt, aminek kívül volt a sebességváltója. Többnyire akkor mentünk az építkezésre, amikor az alkalmazottak reggeliztek. Nekem ez nagyon tetszett, és mindig velük akartam enni. Odaültem közéjük, ők pedig megkínáltak az ennivalójukból. Később nagyanyám egy kistáskába csomagolt nekem kenyeret, kóser szalámit és uborkát, én szalonnát is akartam, de ő nem adott.

Gábor nagyapám Budapesten halt meg, kórházban, 1939-ben, épp, amikor kitört a második világháború.